

Poul Schierbeck

Til musikken

Akademisk Orkester 1899 - 1939

Korpartitur

tilrettet 2019 til orkesterets 120 års jubilæum

Til Musikken

Korpartitur

I - Orkester

II - Kor a cappella

Musik: Poul Schierbeck 1939
Tekst: Paul la Cour 1939
Akademisk Orkester 1899 - 1939

42 Meget stille (*un pochissimo sempre*)

ppp *sim. sempre*

Sopran

Alt

Tenor

Bas

Vi kom-mer fra hver-da-gens sti - er med sin - det til - mu-ret af va - ner. Vi

Vi kom-mer fra hver-da-gens sti - er med sin - det til - mu-ret af va - ner. Vi

Vi kom-mer fra hver-da-gens sti - er med sin - det til - mu-ret af va - ner. Vi

Vi kom-mer fra hver-da-gens sti - er med sin - det til - mu-ret af va - ner. Vi

49

S

A

T

B

sø - ger den røst, der be - fri - er og åb - ner mod e - vi - ge ba - ner.

sø - ger den røst, der be - fri - er og åb - ner mod e - vi - ge ba - ner.

sø - ger den røst, der be - fri - er og åb - ner mod e - vi - ge ba - ner.

sø - ger den røst, der be - fri - er og åb - ner mod e - vi - ge ba - ner.

III - Recitator og orkester

Det er engang kommet til os. Vi var unge, da det kom.
 Å, det kom som forårsfloder svulmende i unge årer,
 smeltevande sved i barken, alt blev heftigt styrtet om,
 halvt var dagen sol og lykke, halvt urolighed og tårer.
 Det var livet selv, som vælded i en ubeskyttet ind,
 bygekast af nye længsler, tøjbrudsvej af håb og drømme,
 em af gæring ånded bittert i et overrasket sind,
 og kaotisk fyldtes brystet hemmeligt af tonestrømme.

Lagde vi os træt på puden: I vort øres snegleform
 åbnedes en puls af vellyd, sløret kvad vort blod derinde.
 Denne svage puls, vi hørte, aned vi, det var en norm?
 Bag om hver melodisk gåde var det den, vi skulle finde.
 Mens vi hviled, klimpred livet på os med en lydhør hånd,
 ind i søvnen gled der toner fra det ubevidste, fjerne,
 fra et mørke i vort indre, halvvejs blod og halvvejs ånd.
 Vi var endnu ikke smeltede i ilden fra din stjerne.

IV - Kor a cappella

81 *sempre sim.*

S Vi le - ger med slu-mren-de skyg - ger af det, som vi in-der-ligst vil - le. Da

A Vi le - ger med slu-mren-de skyg - ger af det, som vi in-der-ligst vil - le. Da

T Vi le - ger med slu-mren-de skyg - ger af det, som vi in-der-ligst vil - le. Da

B Vi le - ger med slu-mren-de skyg - ger af det, som vi in-der-ligst vil - le. Da

88

S vok - ser den i os og byg - ger u - gri - be-ligt en-somt og stil - le.

A vok - ser den i os og byg - ger u - gri - be-ligt en-somt og stil - le.

T vok - ser den i os og byg - ger u - gri - be-ligt en-somt og stil - le.

B vok - ser den i os og byg - ger u - gri - be-ligt en-somt og stil - le.

V - Recitator og orkester

Vi har lyttet ud i mørket, sært utydeligt og tyst.
 Angsten for det tomme greb os. Men så hørte vi derude
 rebet på en flagstang slubre. Da blev rummet til et bryst
 hvælvet om en tones hjerte, bankende ved vores rude.
 Hvor fortroligt lød det ikke. Som et råb og som en bøn.
 Som et kærtegn af en hånd, der vingesmal og moderstille
 strøg bevæget mod vor pande: Kom til ro, min egen søn!
 Du kan høre, du er hjemme, du besynderlige lille...

Der kom dage, da vort væsen fyldtes af en kvinderøst,
 dyb som dunkel duekurren, med en sjæl i sine klange.
 Å da brød en storm af toner mangetunget i vort bryst,
 som en krone var vi gennemblæst af elskelige sange.
 Og vort øre kunne høre, kunne ane spinkel lyd,
 kunne lokke hellig tonelængsel ud af alt det stumme.
 Selv i stenens mørke indre lå et enligt ord af fryd.
 Det var gemte toner, som kun ømhed lærte os at rumme.

VI - Kor a cappella

128 *mp* *sempre sim.*

S Den gror ud af det, som har smer - tet, af det, vi har els - ket og mis - tet. Alt

A Den gror ud af det, som har smer - tet, af det, vi har els - ket og mis - tet. Alt

T Den gror ud af det, som har smer - tet, af det, vi har els - ket og mis - tet. Alt

B Den gror ud af det, som har smer - tet, af det, vi har els - ket og mis - tet. Alt

135

S væl - der til - ba - ge til hjer - tet, når li - vet i sang er ud - bris - tet.

A væl - der til - ba - ge til hjer - tet, når li - vet i sang er ud - bris - tet.

T væl - der til - ba - ge til hjer - tet, når li - vet i sang er ud - bris - tet.

B væl - der til - ba - ge til hjer - tet, når li - vet i sang er ud - bris - tet.

VII - Recitator og orkester

Så er livet da en blæst, der iler gennem vores løv.
 Alle hemmelige klange blir i løvet åbenbaret.
 Og vi giver dem tilbage, disse tonevæld, før støv
 skilles ud fra ånd, når ånd til ånd og støv til støv er fare.
 Mund mod mund naturen hvisker, glemselsfuld og uden bund,
 med en guddom, som vil ordne, dybt besværgende og stille.
 Bævende blir alt forvandlet, liv til lyd, og lyd til grund,
 når, Musik, din vinge rører vandet i naturens kilde.

Du er engang kommet til os. Vi blev unge, da du kom.
 Det var smertelig forandring. Det var rådløshedens stunder.
 Vi har frygtet dig og skælveth, for vi vidste, du var dom.
 Og du søndred os, men lægte også kærligt vore vunder.
 Og din lov var stor og ødsel: Bortgiv mere end du har,
 il de styrtende til ordløs hjælp og bistå deres stilhed...
 Du er engang kommet til os, og du fyldte vores kar,
 og da vidste vi, urørlige, at du er tak og mildhed.

VIII - Kor a cappella

158 *sempre sim.*

S Å dy - be og strøm-men-de ta - le, å mo-ders-mål åb-net om al - le i

A Å dy - be og strøm-men-de ta - le, å mo-ders-mål åb-net om al - le i

T Å dy - be og strøm-men-de ta - le, å mo-ders-mål åb-net om al - le i

B Å dy - be og strøm-men-de ta - le, å mo-ders-mål åb-net om al - le i

165

S jor - dens mørkt skyg-ge-de da - le. Hav tak, at vi hør-te dig kal - de.

A jor - dens mørkt skyg-ge-de da - le. Hav tak, at vi hør-te dig kal - de.

T jor - dens mørkt skyg-ge-de da - le. Hav tak, at vi hør-te dig kal - de.

B jor - dens mørkt skyg-ge-de da - le. Hav tak, at vi hør-te dig kal - de.

IX - Recitator og orkester

Vi er skabte til at tjene dig, som stiger i os ned,
 du som griber os, Befaler, du, som renser os, Forløser.
 I en formløs tågeverden er du evighed og fred,
 er du formens strenge evighed, hvori vort liv vi øser.
 Hæv din skønne dobbeltstemme, halvvejs kvinde, halvvejs mand,
 løft dit bølgebryst, du stærke, knug os fast i dine arme.
 Vi vil slides som et værktøj, bruges mere, end vi kan.
 Vi vil dybt forenet ånde, ånde varmen i din varme.

205

Pno

X - Kor og orkester (motto)

211

S

A

T

B

Pno

A

f Vi kom - mer fra hver-da-gens sti - er med sin - det til - mu-ret af

f Vi kom - mer fra hver-da-gens sti - er med sin - det til - mu-ret af

f Vi kom - mer fra hver-da-gens sti - er med sin - det til - mu-ret af

f Vi kom - mer fra hver-da-gens sti - er med sin - det til - mu-ret af

Vi kom - mer fra hver-da-gens sti - er med sin - det til - mu-ret af

217

S
va - ner. Vi sø - ger den røst, der be - fri - er og åb - ner mod e - vi - ge

A
va - ner. Vi sø - ger den røst, der be - fri - er og åb - ner mod e - vi - ge

T
va - ner. Vi sø - ger den røst, der be - fri - er og åb - ner mod e - vi - ge

B
va - ner. Vi sø - ger den røst, der be - fri - er og åb - ner mod e - vi - ge

Pno
mp

223

B

S
ba - ner. Vi le - ger med slum - ren - de skyg - ger af

A
ba - ner. Vi le - ger med slum - ren - de skyg - ger af

T
ba - ner. Vi le - ger med slum - ren - de skyg - ger af

B
ba - ner. Vi le - ger med slum - ren - de skyg - ger af

Pno
p

227

S det, som vi in - der - ligst vil - le. Da vok - ser den i os og

A det, som vi in - der - ligst vil - le. Da vok - ser den i os og

T det, som vi in - der - ligst vil - le. Da vok - ser den i os og

B det, som vi in - der - ligst vil - le. Da vok - ser den i os og

Pno

232

S byg - ger u - gri - be - ligt en - somt og stil - le. Den gror ud af

A byg - ger u - gri - be - ligt en - somt og stil - le. Den gror ud af

T byg - ger u - gri - be - ligt en - somt og stil - le. Den gror ud af

B byg - ger u - gri - be - ligt en - somt og stil - le. Den gror ud af

Pno

C

pp

237

S det, som har smer - tet, af det, vi har el - sket og

A det, som har smer - tet, af det, vi har el - sket og

T det, som har smer - tet, af det, vi har el - sket og

B det, som har smer - tet, af det, vi har el - sket og

Pno

241

S mis - tet. Alt væl - der til - ba - ge til hjer - tet, når

A mis - tet. Alt væl - der til - ba - ge til hjer - tet, når

T mis - tet. Alt væl - der til - ba - ge til hjer - tet, når

B mis - tet. Alt væl - der til - ba - ge til hjer - tet, når

Pno

D

245

S li - vet i sang er ud - bris - tet. Å dy - be og strøm-men-de ta - le, å

A li - vet i sang er ud - bris - tet. Å dy - be og strøm-men-de ta - le, å

T li - vet i sang er ud - bris - tet. Å dy - be og strøm-men-de ta - le, å

B li - vet i sang er ud - bris - tet. Å dy - be og strøm-men-de ta - le, å

Pno

251

S mo-ders-mål åb-net om al - le i Jor-dens mørktskyg-ge-de da - le. Hav

A mo-ders-mål åb-net om al - le i Jor-dens mørktskyg-ge-de da - le. Hav

T mo-ders-mål åb-net om al - le i Jor-dens mørktskyg-ge-de da - le. Hav

B mo-ders-mål åb-net om al - le i Jor-dens mørktskyg-ge-de da - le. Hav

Pno

E

257

S tak, at vi hør-te dig kal - de. *p*

A tak, at vi hør-te dig kal - de. *p*

T tak, at vi hør-te dig kal - de. *p*

B tak, at vi hør-te dig kal - de. *p*

Pno

264

S *f* *p*

A *f* *p*

T *f* *p*

B *f* *p*

Pno *f* *p*

270

S

A

T

B

Pno

The musical score consists of five staves. The top four staves are for voices: Soprano (S), Alto (A), Tenor (T), and Bass (B). The fifth staff is for Piano (Pno). The key signature is B-flat major (two flats). The time signature is common time (C). The score shows measures 270 through 275. The vocal parts feature long, sustained notes with ties, while the piano accompaniment consists of chords and a simple bass line.